

قبل از داوری در جشنواره توکیو؛

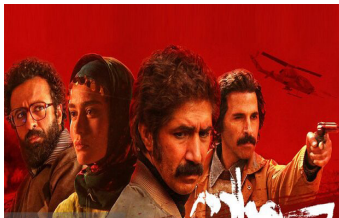
ویم وندرس جایزه لومیر را می‌گیرد

ویم وندرس کارگردان آلمانی در جشنواره لومیر ۲۰۲۲ تجلیل می‌شود.

ویم وندرس در پانزدهمین دوره جشنواره لومیر که با محوریت فیلم کلاسیک در لیون برگزار می‌شود، جایزه معتبر لومیر فرانسه را دریافت خواهد کرد.

تیزر رسمی سریال منتشر شد؛ «نکنه از این خواب شیرین بپرم»!

تیزر رسمی سریال «سوران» جدیدترین محصول مرکز سریال سوره در آستانه پخش قسمت‌های جدید منتشر شد.

اولین تیزر رسمی سریال «سوران» به کارگردانی سروش محمدزاده و تهیه‌کنندگی مجتبی فرآورده که از ۱۷ خردادماه روی آنتن شبکه یک سیما رفته و تاکنون ۲ قسمت از آن پخش شده است، منتشر شد.

واکنش به یک ویدئوی تبلیغاتی؛ اعتراض بن افلک و مت دیمن به سوءاستفاده ترامپ

۲ بازیگر و تهیه‌کننده هالیوودی در پی استفاده بدون اجازه ترامپ از مونولوگ فیلمشان گفتند این کار را تایید نمی‌کنند. استودیوی تولیدی که بن افلک و مت دیمن آن را تأسیس کرده‌اند، با استفاده ستاد انتخاباتی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری سابق آمریکا از مونولوگ فیلمشان «ایر» مخالفت کرد در نمایش کلیپ صوتی سخنرانی ترامپ از سخنان مت دیمن در فیلم «ایر» به کارگردانی بن افلک استفاده شده و در رسانه‌های اجتماعی به اشتراک گذاشته شده است.

مرگ یک بازیگر در سانحه رانندگی

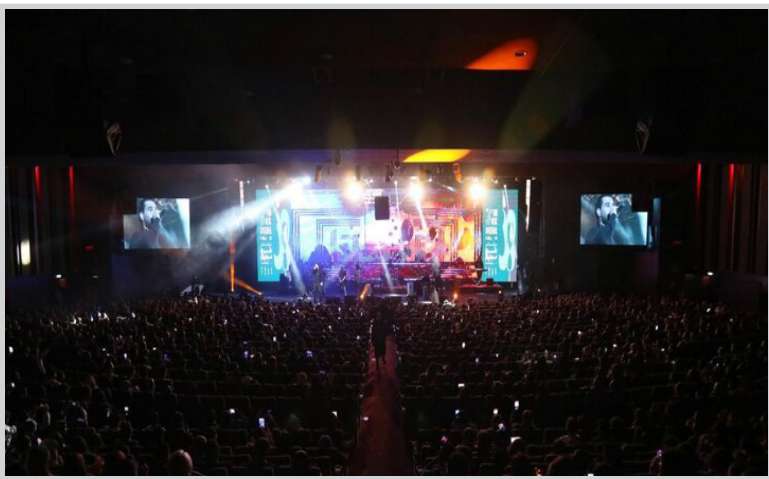
«تریت ویلیامز» که بیشتر به خاطر بازی در فیلم «مو» ساخته «میلوش فورمن» در سال ۱۹۷۹ شناخته شد، بر اثر یک سانحه رانندگی با موتورسیکلت در گذشت. پلیس ایالتی اعلام کرد «تریت ویلیامز» بازیگر آمریکایی که تقریباً ۵۰ سال فعالیت حرفه‌ای شامل بازی در نقش‌های اصلی در سریال تلویزیونی «اورود» و فیلم سینمایی «مو» را داشت روز دوشنبه پس از تصادف با موتور سیکلت در ورمونت در سن ۷۱ سالگی درگذشت. در ادامه بیانیه پلیس آمده است: «ویلیامز نتوانست از برخورد جلوگیری کند و از موتور سیکلت خود پرت شد. او جراحات شدیدی را متحمل شد و با هواپیما به مرکز پزشکی آلبانی در نیویورک منتقل شد و در آنجا مرگ او اعلام شد».

کنسرت‌هایی که «رونق» دارد اما «کیفیت» نه!

می‌دهند.

هر محصول موسیقایی در شرایط معتدل و فرآیند اجتناب‌ناپذیر عرضه‌اش ممکن است موافقان و مخالفانی برای خود داشته باشد، اما همواره هم اینگونه نباید باشد که هنرمند در مسیری قرار بگیرد که به بهانه ارائه کار متفاوت، وجوه نمایشی و متظاهره کارش را در اولویت قرار دهد و ارزیابی کیفیت موسیقایی کارش تحت تاثیر فضا سازی‌ها فراموش شود.

آنچه روایت شد، فقط بخشی از شرایطی است که این روزها در جریان فعالیت تعدادی از خوانندگان موسیقی کشورمان دیده می‌شود و ناخودآگاه گزاره‌های رسانه‌ای را به این سمت و سو می‌کشاند که آیا این افرادی که به‌عنوان خواننده خود را نسل جدید معرفی کرده‌اند، توانسته‌اند در حوزه کیفیت حرف‌های تازه و حتی متفاوتی برای گفتن داشته باشند؟ آیا عناصری چون «خلاقیت» و «کیفیت» توانسته در کنار مولفه‌های نمایشی و تجاری این خوانندگان که قطعاً در تمام دنیا امری اجتناب‌ناپذیر به حساب می‌آید، جایگاه مناسبی داشته باشند؟ آیا آن دسته از خوانندگانی که این سال‌ها خود را به نوعی نسل تازه موسیقی پاپ نامیده‌اند و اتفاقاً هم در جذب مخاطب توفیقاتی زیادی را کسب کرده‌اند، از استانداردهای کیفی لازم برای یکی اجرای با کیفیت در حد هزینه‌های نجومی که گاهی برای بلیت‌های کنسرت‌هایشان تعیین می‌شود، برخوردارند؟ به‌طورحتم در

پایین اجراهای خود را در این نمایش‌های متظاهره پنهان کنند و مخاطب را در ساختاری قرار دهند که گوش شنیداری اش را به چنین روند نامطلوبی عادت دهد. در این فضا گویی این «موسیقی» است که باید در کنار «تجارت» قرار گیرد و حوزه مهم «ترانه و محتوا» از جایگاه آنچنان مطلوبی در این سازوکار برخوردار نیست. به این درست که یک هنرمند، به ویژه خوانندگان موسیقی پاپ می‌بایست برای ورود به بازار و درآمدزایی در این حوزه، در جریان یک مدیریت حرفه‌ای از حضورشان قرار بگیرند و فارغ از توانایی‌های موسیقایی‌شان به فرآیند اقتصادی و نمایشی این صنعت نیز واقف و پایبند باشند، اما نکته بسیار مهمی در این میان می‌تواند مورد توجه قرار گیرد، نحوه جلب توجه جامعه مخاطبان به نوع موسیقی‌ای است که ارائه

پول هدایت شود، قطعاً در رودخانه خروشان و پرطغیانی قرار می‌گیرد که هم آگاهی و فرهیختگی مخاطب و مصرف‌کننده را دچار تزلزل می‌کند و هم هنرمند را در جریان شهرت‌های کاذب و کوتاه مدتی قرار می‌دهد که جز شکست و فراموشی برای او در بلندمدت ارمغان دیگری ندارد. فرآیندی که به‌عنوان «پرورش هنرمند» در موسیقی یاد می‌کنیم، این روزها در مسیری قرار گرفته که به نظر می‌آید تأمل دربراره آن می‌تواند برای تهیه‌کنندگان و تولیدکنندگان آثار موسیقایی ارزشمند باشد، شرایطی که اکنون به ویژه در خوانندگان محبوب نسل دهه هفتاد و هشتاد جامعه ایرانی به گونه‌ای ترسیم شده که گویی مقوله تجارت و درآمدزایی صرف، در اولویت فعالیت‌های آنان قرار گرفته و این هنرمندان می‌توانند با وارد کردن وجوه نمایشی به جنس صدا و چهره خود، کیفیت

گلدن گلوب فروخته شد

سراسر جهان ادامه خواهد داد. فروش جوایز گلدن گلوب به یک مالک جدید در حالی صورت گرفته است که انجمن مطبوعات خارجی هالیوود (HFA) به دلیل حواشی پیرامون مسائل اخلاقی و عدم تنوع نژادی میان اعضا، نتوانست اعتبار گذشته خود را بازابد و حتی شبکه تلویزیونی آمریکایی NBC مراسم گلدن گلوب سال ۲۰۲۲ را به این دلایل روی آنتن نبرد. تحقیقات نشریه لس‌آنجلس تایمز در سال ۲۰۲۱ نشان

جوایز گلدن گلوب به مالک جدیدی فروخته شد که انجمن مطبوعات خارجی هالیوود را تعطیل خواهد کرد؛ گروهی که در چند سال اخیر با حواشی زیادی در موارد اخلاقی و عدم تنوع نژادی روبه‌رو بوده است. به نقل از رویترز، صنایع الدریج دارایی گلدن گلوب را با کمپانی دیک کلارک پروداکشنز (DCP) خریداری کرده است و به مدیریت پخش تلویزیونی این جوایز و تمرکز بر گسترش بینندگان آن در

داد که انجمن مطبوعات خارجی هالیوود هیچ خبرنگار سیاه‌پوستی در صنف خود ندارد. همچنین برخی از اعضا به اظهارات جنسیتی و نژادپرستانه و درخواست‌های فراقانونی از افراد مشهور و استودیوهای فیلم متهم شدند. با این حال انجمن مطبوعات خارجی هالیوود به انتقادات پاسخ داد و به گسترش و تنوع نژادی اعضای خود و همچنین وضع سیاست‌های اخلاقی جدیدی پرداخت. «تاد بوهرلی» رئیس صنایع الدریج، قصد دارد انجمن مطبوعات خارجی هالیوود را

که یک سازمان غیرانتفاعی از خبرنگاران بین‌المللی دنیای سرگرمی است به کارگرانی استخدام‌شده در یک سرمایه‌گذاری غیرانتفاعی تغییر دهد. یک سخنگوی این کمپانی گفت که تمام ۳۱۰ رای‌دهنده فعلی جوایز گلدن گلوب واجد شرایط رای دادن برای مراسم بعدی در ژانویه ۲۰۲۴ خواهند بود. شبکه «NBC» پس از یک سال جوایز گلدن گلوب را پخش کرد اما هنوز هیچ شبکه‌ای برای پخش مراسم ۲۰۲۴ اعلام آمادگی نکرده است.

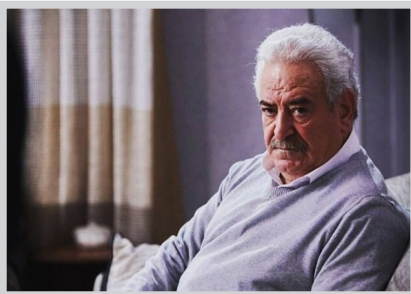

بیشتر به دلیل راهاندازی و برگزاری مراسم سالانه جوایز گلدن گلوب در لس‌آنجلس و کالیفرنیا در ژانویه هر سال که به تقدیر از دستاوردهای قابل توجهی در سینما و تلویزیون می‌پردازد، شناخته شده است.

انجمن مطبوعات خارجی هالیوود یک سازمان غیرانتفاعی متشکل از خبرنگاران و عکاسان بود که در مورد صنعت سرگرمی آمریکا برای بازارهای رسانه‌ای عمده خارجی گزارش می‌دادند. این نهاد

کند تا اینجا عاری از هرگونه زشتی و آلودگی شود. تئاتر شهر یک بنای ملی است که وقتی یک خارجی از اینجا عبور کند باید متوجه باشد که اینجا تئاتر شهر ماست.

اینجا معماری بسیار زیبایی دارد که متأسفانه طی این سال‌ها محلی برای بزهکاری شده است. هژیر آزاد اضافه کرد: ما باید از تمام قوت استفاده کرده و تلاش داشته باشیم که حریم اماکن مهمی چون مجموعه تئاتر شهر از آلودگی‌های

از هنرمندان شاخص عرصه تئاتر ضمن انتقاد از وضعیت فعلی حریم مجموعه تئاتر شهر خواستار رسیدگی فوری مدیران و نهادهای مختلف در این زمینه شده‌اند.

بصری و محیطی در امان باشد. به اعتقاد من مجموعه تئاتر شهر مانند پرچم ملی و پرچم فرهنگی ماست که باید حفظش کنیم. طی روزهای اخیر تعدادی

کاظم هژیر آزاد: مافتنی هستیم و این ساختمان می‌ماند

ماه‌های اخیر توضیح داد: تئاتر شهر متعلق به همه ملت ایران است، پس اگر قائل به احترام ملت هستیم، باید اطراف اینجا را ایمن کنیم. ما باید حریم تئاتر شهر را حفظ کنیم. همه ما رفتنی هستیم اما این ساختمان ماندنی است. پس هرچقدر برای حفظ این مجموعه ارزشمند تلاش کنیم، به فرهنگ و هنر خودمان کمک

کاظم هژیر آزاد: